

Stockholm den 19 November.

Min älskade!

Käraste min pappa och mamma!

Hälsningar, nu ha vi varit här en månad och en dag! jag tycker det är ett år och en månad, så länge känns det sedan vi sågo er, älskade, men ändå gå dagarna så fort undan att man icke vet af förrän veckan är slut och en ny börjad och när vi nu snart ha jul gå nog de öfriga vintermånaderna fort. Sedan ha vi varit och med den pappa och mamma hos oss, ja det är vår käraste tanke dag och natt och den måste få bli verklighet; hur det då skall kännas att gå ned till Skeppsbron och vänta er! Ach, jag törs icke tänka på det så roligt skall det bli. Mamma skriver att jag på julaftonen skall försöka göra andra glada, men hur skall jag det kunna om jag icke själv är glad? Kanse ändå att det går bara jag bjuder till och icke

för mycket låter tankarna flyga till julaft-
nen der hemma. De gamla Thams och två
gamla mans eller Grotte från Finland komma
hit så vi bli ett sällskap af 14 personer, häll-
sten unga, som komma att soänga kring jul-
granen. Toini och jag ha tänkt göra en dylik
lång flagga med samma bibelspråk på som
vi ha derhemma och fästa den i granen till
surprise. Farbrors hörnhylla har jag köpt och
skall i morgon börja sy på den; tapiseri är
här äfven så dyrt, den kom på 5 riksk. fast det
icke är något stort mönster. Vi veta ännu
icke hvad vi skola gifva tante, hon behöfver
nog så mycket i klädväg, negligeer, kragar
m. m. men det går väl icke an att gifva sådant.
Barnen ha så litet, nästan inga leksaker så
att dem behöfver man ej fundera länge. Om
de bara vore titet snällare ändå! Na hurra
och gnälls de hela dagen och ingen annan
än tante, knappt hon heller, får röra dem,
det är riktigt talamodspröfvande i längden.
Ville är ändå den värsta, han får sin vilja
fram hvad han än må befatta och alla stå på

Vi veta just ingenting om vi kunde skicka till julen om ej pojkar barn =

Kunde skicka en sådan till julen? Det vill vi gärna ha svar på.

ta för honom och ändå är han ej glad utan
skriker beständigt "bara i iskan", som Carolina
säger. En visbasta skulle göra honom mycket
gladare än alla kringlor och karameller som
nu beständigt lovas honom för att ej gråta.
Gösta tycka vi mest om båda, han är den
ogladaste och den som minst hänger efter tante
och är så rolig dessutom med sina djärfunderin-
gar. Nu har tante och farbror gått i kyrkan och
jag skulle ha ett öga på barnen som leka kalas
i salen, min skrifning blir derigenom åter afbrö-
t. I torsdags voro vi hos Hagströmers hela da-
gen, farbror har nu kommit hem och vi fingo
träffa honom. Han var mycket vänlig han också
och bad helsa er derhemma, nog tyckte vi han
föreföll litet småaktig och på smalare sidan
men han var ändå så frikostig och lät oss
icke betala vagnen som förde oss hem. Till
middagen var det 4 rätter "Mårten gås" bland
annat midt på hvardagen samt två sorter vin.
P. e. m. sjöngo Tini, båda flickorna och slutligen
Iven tante, vi hade mycket roligt der som van-
ligt. Ja, inte kan mamma nog tacka dem i

Kunde
höra en sådan till julen. Det ville vi gärna ha svar på.

breven för all vänlighet mot oss. Nu ha de
snälla flickorna lofvat att i tisdag komma med
oss att köpa vårt kläde och sömmerskan har vi
redan tingat att se dem i nästa vecka. Flickorna
komma äfven med oss till bunnsmakaren med
våra muffar om vi besluta att låta ändra dem;
tante tror att vi af det som tages af kunna
få twenne boor om vi då köpa ett par swan-
sar till ändorna. Muffarnas lagning och boorna
komma ändå icke att stiga till det som mäs-
sorna kosta hoppas vi och bara pappas och
mamma ej äro ledsna blir nog allt bra med
dem och icke låta vi göra dem för mycket små
heller lofa vi. Klädet som flickorna H. ha
till sina nya klädningar kostar 3. 10 aln och
10 till hvar går åt således der 74 riksd. garnityr
och arbetslön stiga väl ändå till litet mer än
30, fast vi tänkte att vi kunde få dem för 50
stycket blir det väl nu litet mera. Men nog
bli de bra sköna och varma med sina dubbla
lif, och dubbla kjolar öfver magen. Vi ha fått
de 200 pappas. var så god och begärde af Bonnie,
när vi derifrån tago till klädningarna

besöker, vi veta väl vad hvar skärmer för sitt lilla och sängerna har varit öfver.

(19. XI. 1871)

och julkklapperna blir det ej mycket öfver för
lektionerna. Å propos deraf så frågar mamma
mig om min spelning och mamsell Claeson, jag
tror att hon är mycket ordentlig, grundlig och
sträng och får nog mycket arbete med mig inom
alla ovanor blifvit utrotade, jag är bara rädd
att jag ingenting hinner med på en vinter.
då hon är så grundlig, men det är väl ändå bra.
Hon har iynnerhet emot min handställning och
säger att det är deraf jag blifvit så styf i armen
och fingrarna och det är det hon iynnerhet vill
ha bort. Jag har emot henne att hon ger så
knappa timmar och pratar så mycket onödigt
under tiden men mycket glad och vänlig är hon
fast duktigt sträng. Blir jag litet allvarsam
sedan jag länge fått bråka med en sak säger
hon strax att man ingalunda får se ond ut.
när man spelar för det gör mycket till saken,
jag måste skratta hela timmen för att göra
henne till viljes. Andra ha också så vant sig
vid att se mig ständigt vara glad att om jag
någon gång är allvarsam fråga alla hvad det
är åt mig och hvarför jag tappat humöret etc.

självaste farbror Hagströmer, som endast sett oss en dag frågade mig när jag var der i förmiddags med mammas bref, hvad det var för en djup olycka, som kommit mig att så tappa humöret, när jag talte om muffarna och var ledsen deröfver. Det är inte så lätt skall mamma tro att alltid vara glad, fast jag nog bjuder till det bästa jag kan.

I thorsdags var Jenny Bonnier här och bjöd oss till dem fredag afton på Evas födelsedag. Vi gingo dit i våra nya svarta klädningsar med vackra tyllkroas och underärmar, (de ha ju vida ärmar) som vi just gjort oss och voro de enda med långa klädningsar. Der voro 9 främmande flickor utom vi, af hvilka 7 voro judinnor; mycket lifliga och vilda förresten, vi dansade litet, lekte åtskilliga sittande lekar och slutligen improviserades två små pjäser som Eva Bonnier författat, som voro mycket muntro och roliga och spettes så bra. Malmström, målaren, var der och talte litet med mig, mest om pappan samt bad mycket helsa. Jag hade föreställt mig honom helt olika mot hvad han var, ty

Skicka till oss. Om pappan bärar segnad & vinnor som på föreställningarna da

Detta är en öfversättning till Hagströmer och hans fru och barn

Stefan på porträttet ser han så fin och intelligent ut
men i verkligheten är han en kort och röd-
blommig herre, mycket glad, men alls icke
fin, tvärtom. Han tycktes vara god vän i hu-
set isynnerhet flickornas, som kallade honom
Halle. Herr Bonnier var som vanligt mycket
artig och förekommande äfven sedan han fått
pappas bref och gaf oss genast penningarna utan
något qvitto. Han lofvade skicka bud till oss
när de gå på theatern om vi vilja följa med
dem. När vi gå blir det väl för det mesta på
operan, men någon gång på Dramatiska theatern
för att se fru Almlöf, hennes man och fröken
Lindqvist, som här vara så förtjusande, annars
säga de att dramatiska scenen har en bra
dålig repertoire för att vara en kunglig theater.
Ida Nordström var så god och bad oss till den
samma afton som Bonniers bjudning var, vi tänka
i morgon gå dit på f.m. och tacka. De äro nog
vänliga men inte kan man just ha roligt
der med de gamla människorna och den snob-
biga bortskämda unge doktorn.
Tänk nu så förargligt, min hatt har jag ej fått

tillbaka fast den tre gånger varit annonserat!
Det var en bra skamlös människa som saht
stulit den, ty den gamla snuskiga svarta slurkan,
som lemnades i stället var sämre än ingenting.
Efter jul måste jag väl åter skaffa mig en
ny hatt ty när jag nu skall gå med denna
i alla väder räcker den icke länge. Toinis
nya hatt har jag klädt, men den är icke
riktigt nätt ty hon köpte en mera opassande
stom och plymen är icke heller just nätt, den
kom på 10.75 men är af silkesämnet.
Mamma vill visst gerna veta om vi kallas
fröknar eller mamseller här. Tante presenterar
alltid oss som fröknarna Topelius och då säga
andra så med men om andra flickor säga
de nog mamseller mest och icke ville jag vara
något undantag fast det blifvit så. Nog är
det bra att pappa och mamma skriva mode-
moisellerna på breven. Nu slutar jag ty mössor-
na måste sättas in och i morgon förmiddag
föras till Stavsaaka och vi hinna med ingenting
då ty vi ha fransk timme. Godnatt då min älskade
pappa och min älskade mamma, jag kysser

heja henne från mig och bed henne att skriva, jag har alla 4 den fast biff från henne.